

Hymn.

4.

A-gnes be- á-tæ vír-gi-nis * na-tá-lis est, quo spí-
ri-tum cæ-lo re-fú-dit dé-bi- tum, pi- o sacrá- ta sán-gui-
ne.

Ma-tú-ra martý-rio fu- it ma-tú-ra nondum núpti- is; nu-tá-
bat in vi-ris fi- des, cedébat et fessus se-nex.

Me-tu pa-réntes tér-ri- ti claustum pu-dó-ris áuxé-rant;
so-lú-it fo-res cústo- di fi-des tené- ri né-sci- at.

Pro-dí- re quis nuptum pu-tet- sic læ-ta vultu dú-ci-tur-
novas ve-ro fe-rens o- pes, do-tá-ta cen-su sán-gui-nis.

A-ras ne-fándi númi-nis adolére tæ-dis có-gi-tur; respón-
det: Haud ta-les fa- ces sumpsé-re Chris- ti vír-gi-nes.

Hic i-gnis exstínguit fi-dem, hæc flamma lumen é-ri-pit;
hic, hic fe-rí-te ut próflu- o cru-ó-re re- stíngnam fo-cos.

Percús-sa quam pompam tu- lit! Nam veste se to-tam te-
gens, terram ge-nu flexo pe- tit lapsu ve-re- cúndo ca-

dens.

Gló-ri- a ti-bi, Dómi-ne, gló-ri- a U-ni-gé-ni-to, una cum
Sancto Spí-ri- tu, in sempitér-na sáe-cu-la. A-men.